

LUC STEENO

Zanger en lector

„Hopelijk ben ik niet te zenuwachtig”, grijnst Luc STEENO. Ter gelegenheid van de Jetse Floraliën zal hij op 27 augustus in de Sint-Pieterskerk in Jette de eerste lezing voor zijn rekening nemen, zoals hij wel vaker doet. „Alleen wordt die bloemenmis rechtstreeks uitgezonden op televisie. Ik ben het wel gewend om op te treden, maar dit is toch iets anders dan schlagers zingen.”

‘Je kunt maar één steak per dag eten’

Ilse VAN HALST

„Hier komen we 's zondags na de viering gezellig met de hele bende een koffie of een porto drinken.” Luc STEENO voelt zich thuis in de eenvoudige pastorie van Jette, waar hij als een attent gastheer mijn kop bijvult en geregeld een handvol letterkoekjes uit de koekendoos grabbelt. „Is de kerk nog open?”, roept hij naar pastoor Dirk VANNETELBOSCH die even binnenwipt. „Ik wil de bloemententoonstelling bewonderen.”

–Komt uw podiumervaring als zanger van pas als lector?

Mijn job is entertainen, niet voorlezen. Ik probeer zo goed mogelijk te lezen en ken wel de kneepjes van het vak als artiest, maar het draait niet om mij. Ik ben maar een schakel uit de omvangrijke ploeg rond de pastoor. In de viering is het aan hem om de aandacht van de kerkgangers te trekken zodat ze van het begin tot het einde geboeid luisteren naar zijn homilie. Dat is het bijzondere van de mis. Bijbelverhalen kun je thuis ook zelf lezen.

–Is geloof een houvast in uw leven?

Zeker. Ik schaam me daar niet voor. Ik ga naar de mis om eucharistie te vieren, te bidden, samen te zingen en naar de homilie te luisteren, niet omdat ik dienst heb als lector. Het is geen privilege dat ik me toe-eigen, maar een dienst die ik graag verleen. Ook vroeger, toen ik er een tijdje niet meer toe kwam te praktiseren, bleef ik bidden. Om te danken, om troost te zoeken als ik me minder goed in mijn vel voel. En weet je, dat helpt. Ik maak een kruisteken vóór ik optreed en thuis brandt dag en nacht een kaars. Altijd. Wanneer ik op reis ga, neem ik een kaars mee voor op mijn hotelkamer. Je mag erom lachen, maar ik heb dat nodig. Dan voel ik dat er iemand over me waakt.

–Het thema van de tv-mis luidt ‘Bloemen verbinden’. Is er voor iedereen een plaats ‘onder de zon’, zoals uw zomersingle luidt?

De mengelmoes van culturen in Jette boeit me. Onze pastoor kan het goed vinden met de imam en met de orthodoxe gemeenschap. In de vieringen ontmoet je ook Franstalige gelovigen, jonge mensen, ouderen. Die openheid is de kracht van Jette. Er zou voor iedereen een plaats onder de zon moeten zijn, toch is dat niet

Luc Steeno voelt zich als een vis in het water in de Jetse parochie. Pastoor Dirk ziet dat het goed is. © Frank Bahn Müller

zo. Denk maar aan de vluchtelingen. Dat kun je tussen de lijnen van het liedje lezen, ook al is dat niet mijn bedoeling. Ik wil mensen ontroeren en een gelukkig moment bezorgen, zodat ze de dagelijkse sleur en zorgen even vergeten. Muziek kan troosten. „Als ik *Ik mis je elke dag* hoor, ben ik u nog altijd dankbaar”, vertrouwde iemand me toe. „Het hielp me het verlies van mijn echtgenoot te verwerken.” Dat doet deugd.

„Voorlezen is geen privilege. Het is een dienst die ik graag verleen”

–In uw voorjaarsshit ‘Ik hou van het leven’ zingt u over vergeving. Is het belangrijk voor u om vergiffenis te schenken en te ontvangen? Mijn idool en grote voorbeeld Will Tura zong *Vergeven kan, vergeten niet*. Vergeven is belangrijk om niet verbitterd door het leven te gaan, om de draad van je leven opnieuw te kunnen opnemen. Sommige

gebeurtenissen zijn echter zo erg dat je ze wel kunt proberen op te lossen, maar niet kunt vergeten. De eerste stap doen is evenwel niet makkelijk, zo ondervond ik zelf na een aanslepende ruzie met een kameraad. We waren beiden te koppig om het bij te leggen. Tijdens de adventsperiode besepte ik dat het zo niet voort kon en vergaf ik hem. Er viel een last van mijn schouders en hij weende van geluk. Ik realiseerde me dat hij evenveel nood had aan vergiffenis als ik. Ook ik kreeg een warm gevoel vanbinnen.

–Dat heeft alles te maken met barmhertigheid, waarvoor onze paus meer ruimte vraagt. Wat betekent dat in uw leven?

Naast liefdevol. Ik probeer zo veel mogelijk anderen te helpen. Zo treed ik al 25 jaar op ten voordele van vzw Carola voor kinderen met een mentale handicap, zodat zij samen naar zee kunnen.

–In het begin van uw carrière zong u ‘Iedereen kijkt naar een ander’. In deze Facebook-tijden lijkt die oproep om gelukkig te zijn met wat je hebt actueler dan ooit, niet?

Geluk zit in kleine dingen. Het begint met te leren tevreden zijn met wat je hebt. Will Tura zingt dat het gras altijd groener is bij de burens, maar als je over de draad stapt, merk je dat het niet anders is dan bij jou en dat ieder zijn zorgen heeft.

En met dankbaarheid. Ik ben dankbaar voor het talent dat ik kreeg. Ik ben mijn ouders dankbaar voor de kansen die ze me gaven. Dankbaar zijn maakt gelukkig.

Iedereen vult ‘gelukkig zijn’ anders in. Voor mij draait het om innerlijk geluk. De samenleving praat ons aan altijd meer en mooier te willen, maar, zoals iemand ooit terecht opmerkte, je kunt maar één steak eten per dag, hoe dik je bankrekening ook is. Als je tot dat besef komt, dan ben je rijk.

Kom naar de ‘bloemenmis’ op 27 augustus om 10 uur in de Sint-Pieterskerk in Jette of volg ze rechtstreeks op Eén. Bezoek gratis de Jetse Floraliën van 25 tot 28 augustus. Info op www.kerkjette.be.